

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **J. G.**, proti žalovaným **1) Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, a **2) Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Kosmonautů 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 15.11.2011 č.j. KUOK 125751/2011, ve věci záznamu bodů v registru řidičů, a proti pokutovým blokům žalovaného 2) série UG/2008 č. G 1963851, G 1963852, G 1963853, G 1963854 a G 1963855,

t a k t o :

I. Žaloba na vyslovení nicotnosti pokutových bloků série UG/2008 č. G 1963851, G 1963852, G 1963853, G 1963854 a G 1963855 se **odmítá**.

II. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 15.11.2011 č.j. KUOK 125751/2011 se **zamítá**.

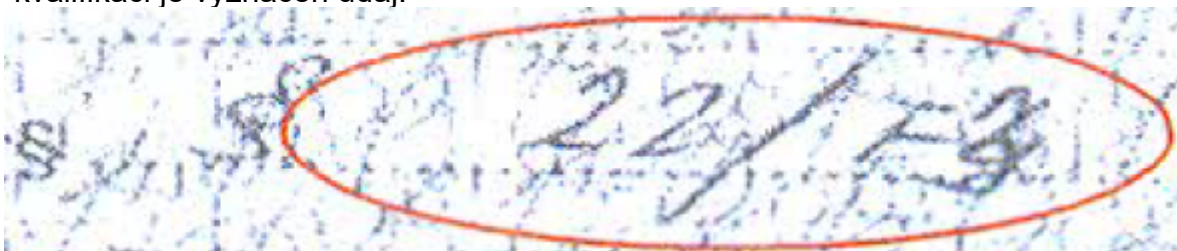
III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :**A.**

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného 1), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Lipník nad Bečvou ze dne 10.10.2011 č.j. MU/21443/2011/OD-ERPR, jímž byly jako neodůvodněné zamítnuty námitky žalobce proti provedenému záznamu 3 bodů v registru řidičů ke dni 19.10.2009 a tento záznam potvrzen.

Namítá, že:

- 1) v řízení před správním orgánem I. stupně došlo k porušení § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „spr. ř.“), když mu nebylo umožněno vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k novému podkladu – sdělení žalovaného 2);
- 2) není pravdou, že text „R 50/73/70“ standardně popisuje na pokutových blocích skutek spočívající v překročení povolené rychlosti. V jiných pokutových blocích (žalobcem předkládaných) je takový skutek popsán jinak, a to buď přímo slovy nebo textem „R 50/72“;
- 3) ze samotných předmětných pokutových bloků je zjevné, že v části pro právní kvalifikaci je vyznačen údaj:

kde poslední znak je přepisován a představuje snad číslici „4“ nebo „3“, příp. „§“, a dále v identifikaci porušené povinnosti je vyznačen údaj:

který je podle žalobce textem „z.č. 361/200asb“. Správnímu orgánu nepřísluší jakkoli extenzivně rozšiřovat rozhodnutí nebo se uchýlovat k úvahám, co který znak může představovat. Údaje obsažené v oznámení o uložení pokuty, podle kterého byl záznam v registru řidičů proveden, jsou podle žalobce v rozporu s údaji uvedenými na pokutových blocích, tzn. pro předmětné oznámení dle žalobce neexistuje způsobitý podklad;

- 4) pro skutečnosti uvedené v žalobním bodu 3) jsou podle žalobce pokutové bloky jako rozhodnutí správního orgánu nicotné a jako k takovým k nim nelze vůbec přihlížet.

Z důvodů uvedených v žalobním bodě 4) navrhuje současně krajskému soudu, aby vyslovil nicotnost těchto pokutových bloků (pro pokutu ve výši 2.500,- Kč bylo užito 5 pokutových bloků po 500,- Kč).

B.

Krajský soud se nejprve zabýval návrhem žalobce na vyslovení nicotnosti pokutových bloků.

Z obsahu správních spisů zjistil, že napadené pokutové bloky byly vydány dne 19.10.2009 a téhož dne byly i žalobcem podepsány s tím, že žalobce převzal jejich díly B.

Dle § 72 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Dvoutměsíční lhůta k podání žaloby proti napadeným pokutovým blokům počala žalobci běžet dnem 19.10.2009 a její konec připadl na sobotu 19.12.2009, proto posledním dnem lhůty pro podání žaloby bylo dle § 40 odst. 3 s.ř.s. pondělí 21.12.2009. Žaloba však byla k soudu podána až 2.12.2011, t.j. po uplynutí předmětné lhůty.

Proto krajský soud žalobcův návrh na vyslovení nicotnosti pokutových bloků podle § 46 písm. b) s.ř.s. odmítl.

Pro úplnost krajský soud na tomto místě dodává, že tímto závěrem není vyčerpán žalobní bod 4), kdy otázkou nicotnosti předmětných pokutových bloků se krajský soud bude zabývat dále při posouzení otázky, zda namítaná nicotnost pokutových bloků nezpůsobuje jejich nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Opožděné podání žaloby totiž brání soudu určit nicotnost napadených pokutových bloků výrokem soudního rozhodnutí, neznemožňuje soudu však posoudit tuto otázku jako předběžnou ve vztahu k vypořádání žalobního bodu napadajícího jiné rozhodnutí [zde napadeného rozhodnutí žalovaného 1)].

C.

Žalovaný 1) navrhuje zamítnutí žaloby. Má za to, že vycházel nejen z obsahu oznámení Policie ČR došlého žalovanému 1) dne 22.10.2009, ale i z dostatečně čitelné kopie prvotního podkladu (pokutových bloků). Z nich nemá žádné pochybnosti o tom, že žalobci byla uložena pokuta za přestupek spáchaný v Olomouci na ul. Okružní dne 19.10.2009 v 11:50 hod. porušením § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákona o silničním provozu), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „ZSP“), tedy překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci v rozsahu, který vyplývá z údaje obsaženého v pokutových blocích „R 50/73/70“, t.j. minimálně o 20 km/h. Určité formální pochybení v označení právní kvalifikace přestupku podle zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPř“) nepokládá žalovaný 1) za důvod ke zpochybnění relevantních zjištění, že žalobci byla uložena pokuta za jednání popsané v ZSP, nikoli jednáním jiným. K žalobnímu bodu 1) dodává, že přezkumná řízení probíhají nezávisle na jiných řízeních (zde řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů), povinností správního orgánu I. stupně tedy nebylo – za situace, kdy uplatněnou námitku posoudil podle obsahu jako podnět k zahájení přezkumného řízení a jako

takovou ji postoupil příslušnému orgánu – vyčkávat na výsledek tohoto podnětu, příp. po sdělení výsledku s ním žalobce seznamovat. Žalobce byl navíc o tomto výsledku informován právě orgánem příslušným k zahájení přezkumného řízení, tzn. s předmětným dokumentem byl seznámen.

Krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného 1), jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.r.s.) a dospěl k závěru, že žaloba směřující vůči tomuto rozhodnutí není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobci bylo dne 10.2.2011 správním orgánem I. stupně doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení spojené s výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Téhož dne byl žalobci doručen (k jeho dřívější žádosti) i výpis z bodového hodnocení. Žalobce dne 15.2.2011 uplatnil námitky proti bodovému hodnocení, které po seznámení se s podklady rozhodnutí (dne 21.2.2011) doplnil podáním ze dne 3.3.2011, v němž m.j. žádal o zajištění pokutových bloků týkajících se přestupků řešených v blokovém řízení. Správní orgán námitky žalobce sice zamítl rozhodnutím ze dne 16.5.2011, to však bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného 1) ze dne 29.6.2011, jímž byla věc současně vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Nato správní orgán I. stupně opatřil ověřené kopie pokutových bloků Policie ČR série UG/2008 č. G 1963851, G 1963852, G 1963853, G 1963854 a G 1963855 kde pro posouzení věci je stěžejní pokutový blok č. G 1963851:

Série UG/2008 G 1963851

Jméno a příjmení: Ing. JAKUB GARDA

Rodné číslo / datum narození: 79 02 16 / 5700

Bydliště: JEZEŘNICE 9, OKR. PŘEROV

Pokuta uložena za přestupek dle § 22/EG

zak. č. 200/1240 Sb. ve znění pozdějších předpisů

Totožnost ověřena: 100 871 537

Deba, místo a popis přestupkového jednání: OKR. MOUC - OKR. MOUC 41 506

§ 18/3 Z.Č. 361/2000 R 50/73/70

Celková výše uložené pokuty: 2500,- Kč

V 01.04.2011 dne 19. 10. 2009

olisk
úředního
razítka

Podpis a ověření jména, příjmení
funkce oprávněné osoby 194401

Potvrzuji převzetí dílu „B“ pokutového bloku. Dne 19. 10. 2009

podpis přestupce

28 § 105 M.F. 6105 - 2009

Nepřítí jako stvrzanka

a ověřenou kopii pokutového bloku Policie ČR ze dne 27.1.2011 série CM/2010 č. M 5066361, kde je tam vytýkaný přestupek popsán slovy: „§ 18/3 Z.Č. 361/2000 Sb. – 90/126/122 KM/HOD.“ Na výzvu k seznámení se s podklady pro rozhodnutí

žalobce reagoval žádostí o pořízení kopií předmětných pokutových bloků, přičemž tyto kopie mu byly doručeny 17.8.2011. Na to reagoval podáním ze dne 21.8.2011 obsahově obdobným žalobním bodům 2) a 3). Správní orgán toto podání v části obdobné žalobnímu bodu 3) postoupil Policii ČR za účelem případného přezkumného řízení. Policie ČR neshledala důvody pro zahájení přezkumného řízení, což sdělila současně žalobci a správnímu orgánu I. stupně. Nato správní orgán I. stupně (bez dalších procesních úkonů) zamítl žalobcovy námitky rozhodnutím ze dne 10.10.2011. Co do pokuty uložené v blokovém řízení dne 19.10.2009 vycházel z toho, že se jednalo o přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 ZPř v příčinné souvislosti s porušením § 18 odst. 4 ZSP, tzn. překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km/h a více v obci. Správní orgán I. stupně má za to, že předmětný přestupek byl na místě s žalobcem řádně projednán, žalobce vyplněné pokutové bloky podepsal a blokovou pokutu na místě zaplatil. I když je na pokutovém bloku přepsaný údaj a není vyznačeno slovní pojmenování přestupku, má správní orgán I. stupně za to, že vyplnění tohoto pokutového bloku je dostačující. V chronologickém popisu průběhu správního řízení správní orgán I. stupně popisuje též sdělení Policie ČR o neshledání důvodů pro zahájení přezkumného řízení. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce včasné odvolání, které je obsahově obdobné žalobnímu bodu 1) a části žalobního bodu 3), pokud se týká textu prezentovaného žalobcem jako „z.č. 361/200asb“. Toto odvolání bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného 1). V něm žalovaný 1) argumentuje obdobně jako ve vyjádření k žalobě a ztotožňuje se se závěrem správního orgánu I. stupně, a k údají „22/F“ a přepsanému znaku uvádí, že je číslicí „3“, kterou byla zřejmě přepsána původní číslice „4“, uvádí, že tyto chyby v přesném označení právní kvalifikace přestupku nezpochybňují ostatní obsah pokutového bloku – odkaz na § 18 odst. 4 ZSP (podle něhož v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km·h⁻¹) a údaj „R 50/73/70“, kterým se dle žalovaného standardně na pokutových blocích popisuje skutek spočívající v překročení nejvyšší přípustné rychlosti postupně jako nejvyšší povolená rychlost, změřená rychlost bez korekce a rychlost jízdy po korekci. Proto má žalovaný 1) za spolehlivě zjištěné, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h o 20 km/h, což je jednání odpovídající právní kvalifikaci dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 ZPř.

K žalobnímu bodu 1) krajský soud konstatuje, že správní orgán I. stupně zřejmě pokládal předmětné sdělení Policie ČR za podklad pro své rozhodování, pokud jej v chronologickém přehledu řízení uvedl. Za této situace pochybil, pokud žalobci neumožnil se i k tomu podkladu rozhodnutí vyjádřit. Krajský soud však současně zdůrazňuje, že ne každá vada postupu správního orgánu je důvodem pro zrušení rozhodnutí v soudním řízení správním – důvodem pro zrušení rozhodnutí je totiž jen taková procesní vada, která je způsobila přivodit nezákonné rozhodnutí odvolacího orgánu [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.]. Právě rozhodnutí odvolacího orgánu je totiž předmětem soudního přezkumu (§ 75 s.ř.s.). Krajský soud proto zkoumal, zda toto pochybení správního orgánu I. stupně dosáhlo intenzity potřebné pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného 1). Dospěl k závěru, že toto pochybení neznemožnilo žalobci se před vydáním rozhodnutí žalovaného 1) ke sdělení Policie ČR vyjádřit, když ve věci probíhalo odvolací řízení, a to právě k odvolání žalobce, ve kterém měl žalobce možnost uplatnit i své případné vyjádření k předmětnému sdělení Policie ČR, které mu navíc bylo známo, když mu bylo doručeno Policií ČR samotnou. Dospěl proto k závěru, že žalobní bod 1) nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného 1), a proto je tento žalobní bod nedůvodný.

K žalobnímu bodu 2) krajský soud zdůrazňuje obsah jednoho z pokutových bloků, na které se sám žalobce v žalobě odvolává a kde je překročení nejvyšší povolené rychlosti označeno údajem „R 50/72“, o němž žalobce netvrdí, že by mu nebyl jasný. Současně nelze odhlížet ani od skutečnosti, že žalobci byl proveden záznam bodů do registru řidičů i na podkladě bloku Policie ČR ze dne 27.1.2011 série CM/2010 č. M 5066361, kde je překročení nejvyšší povolené rychlosti popsáno údajem „90/126/122 KM/HOD“, kdy ani tento pokutový blok žalobce nenapadá. Dále je třeba konstatovat, že žalobce popis jednání nenapadl ani při projednání přestupku a podpisu pokutového bloku, z čehož je zjevné, že při projednání přestupku mu byl nyní napadaný údaj jasný.

Ve světle těchto zjištění je evidentní, že žalobní bod 2) je žalobcem uplatňován zcela účelově, v rozporu se skutečným přesvědčením žalobce o obsahu údaje „R 50/73/70“. Krajský soud přitom nemá pochyb o tom, že právě takový údaj evidentně vystihuje vytýkané jednání – překročení povolené rychlosti. Jedinou pochybnost by mohlo vzbuzovat uvedení dvou dalších čísel za údajem „R 50/“, ovšem v takovém případě by bylo nutno vycházet z údaje o rychlosti, který by byl pro žalobce příznivější, což ovšem správní orgány učinily, když z údaje „73/70“ zohlednily jako rychlost žalobcovy jízdy číslo „70“, t.j. jízdu rychlostí 70 km/h (nikoli 73 km/h).

Soudy rozhodující ve správním soudnictví přitom konstantně a opakovaně dovozují, že při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání i zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012 č.j. 7 As 94/2012-12, www.nssoud.cz).

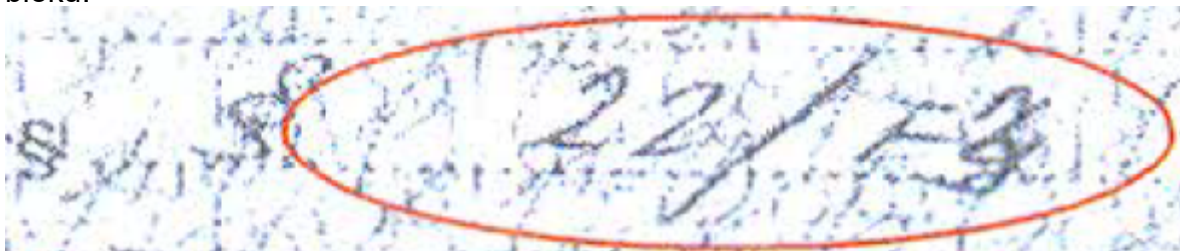
Ani žalobní bod 2) proto nebyl posouzen krajským soudem jako důvodný.

K části žalobního bodu týkající se textu prezentovaného žalobcem jako „z. č. 361/2000sb.“ nelze než připomenout konkrétní obsah napadaného pokutového bloku:

ve kterém krajský soud zřetelně spatřuje text „z. č. 361/2000 sb.“ Žalobcovu interpretaci tohoto textu opět nelze označit jinak než jako čistě účelovou směřující jen k vyhnutí se následkům spáchaného protiprávního jednání.

K části žalobního bodu 3) týkající se právní kvalifikace přestupku v pokutovém bloku:

krajský soud konstatuje, že přepsaný znak rozhodně ani náznakem nepřipomíná znak „§“, ale je zcela evidentním přepisem číslice „4“ na „3“. Přepsání tohoto údaje bez potvrzení opravy žalobcem by samo o sobě mohlo vést k nejasnostem o tom, jakého přestupku se žalobce vůbec dopustil.

Takové nejasnosti by však měly své místo jen za situace, kdy by v jediném písm. f) obsaženém v § 22 ZPř vůbec nějaký bod 4. existoval. Toto ustanovení však ve znění účinném v r. 2009 obsahovalo toliko tři body označené čísly 1., 2. a 3., proto pochybnost o tom, zda se žalobce nedopustil jednání uvedeného v bodě 4. nepřichází z povahy věci vůbec do úvahy. Krajský soud proto nemá pochyb, že předmětný údaj představuje text „22/F3“.

V této souvislosti krajský soud nepokládá za relevantní uvedení velkého písmene „F“ v pokutovém bloku namísto malého písmene „f“ užitého zákonodárcem, když v ust. § 22 ZPř se žádný text dělený na body označované velkými písmeny nenachází.

Stejně tak nepokládá krajský soud za rozhodné ani neuvedení odstavce 1 předmětného paragrafu ZPř, když v § 22 ZPř není jiný odstavec dělený na písmena.

Nedosti na tom, krajský soud přisvědčuje žalovanému v tom, že pokutový blok je třeba chápat v úplnosti veškerého textu v něm uvedeného, t.j. i ve spojitosti na údaj o překročení povolené rychlosti (odkaz na § 18 odst. 4 ZSP) a ve spojitosti na údaj o povolené a naměřené rychlosti „R 50/73/70“ (ke kterému se krajský soud již vyjadřoval výše).

Krajský soud proto uzavírá, že předmětný pokutový blok nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, že žalobce se dopustil protiprávního jednání tím, že v obci, kde je povolena nejvyšší rychlost 50 km/h jel rychlostí nejméně 70 km/h.

Ani žalobní bod 3) proto krajský soud jako důvodný neposoudil.

Ze shora uvedeného pak vyplývá jediný možný závěr, t.j. že předmětný pokutový blok (včetně bloků na něj navazujících) je řádným, srozumitelným a jednoznačným podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů, což současně znamená, že netrpí žádnou z vad, které by mohly způsobovat jeho nicotnost. Nedůvodným je proto i žalobní bod 4).

S ohledem na to, že všechny v žalobě uplatněné žalobní body byly shledány nedůvodnými, byla žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného 1) podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

D.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve vztahu žalobce a žalovaného 1) podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalovanému 1) podle obsahu spisu nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost. Ve vztahu žalobce a žalovaného 2) bylo o náhradě nákladů řízení rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. března 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu